

VOM AVEA ECHIPĂ NAȚIONALĂ CÂND HĂGI VA OBTINE REZULTATE ȘI ÎN CUPELE EUROPENE

Presa și suporterii critică echipa națională după dubla cu Lituania și Serbia. Nu cred că e cazul.

Într-o grupă cu două țări din Iugoslavia dezmembrată și una din fosta URSS suntem pe locul trei. E un maximum de performanță pentru acești jucători. Schengen funcționează și pentru ei, băieții sunt în Schengen, nu sunt în Schengen, chiar dacă unii au mirosit vestiarele din state Schengen. "Cortina de Fier" a fost înlocuită de Cortina economică și de Cortina valorică, e normal. Vom fi mai buni doar atunci când Hagi, singurul furnizor serios și constant al echipei naționale, va reuși performanțe și în cupele europene. Naționala e în progres față de 2016 și în regres față de 2014. Ne-am calificat la Euro 2016 datorită unor victorii de autor, obținute de Pițurcă în deplasare, iar conducerea FRF a știut să aprecieze asta. I-a dat drumul lui Pițurcă în străinătate și de atunci au venit trei antrenori. Iordănescu, Daum și Contra. Ultimul se descurcă de departe cel mai bine. Nici nu era greu. Iordănescu a fost, ca antrenor, cum era Florin Răducioiu ca fotbalist. Răducioiu a jucat la nivel foarte înalt când l-a antrenat Lucescu (Dinamo și Brescia). Fără Lucescu, Răducioiu a îmbrăcat tricouri importante, dar n-a avut continuitate, chiar dacă a mai înscris goluri frumoase, din acțiuni individuale care îi evidențiau talentul. Iar Iordănescu a avut rezultate doar cu Hagi pe teren. Vă rog să mă contraziceți! Despre Daum nu merită scris. Ce să scriu despre Lupul cu mustața pudrată, care ne mai și certa? Și nu a fost primul veleitar, occidental

Răzvan Ioan BOANCHIS

doar cu buletinul, care a venit în fotbalul românesc ca să facă pe aici ca Juncker. La Contra cred că e altceva. Are noroc (asta-i bine), rezultate peste discurs și peste valoarea jucătorilor pentru că antrenează cu Ionja de siguranță. Stoichiță stă în tribună lângă conducătorii federației, dar singurul care înțelege ceva este Contra, aflat pe banca tehnică. Despre unii antrenorii se spune că au iubit fotbalul până la autodevorare, despre alții că au păcălit fotbalul. Stoichiță nu s-a omorât cu firea, dar îl duce mîntea și a înțeles cum merge fotbalul. În viață, e mai bine să fii speculativ decât să fii devotat. Interesant e și cum a ajuns Stoichiță la federație. Îl ataca pe Burleanu de vreun an, pe la televizi. Înaintea meciului cu Armenia, din 2016, Stoichiță i-a cerut unui ziarist numărul președintelui - dacă permiteți să-l consider așa - FRF. I-a zis lui Burleanu că a fost antrenorul Armeniei și că-l poate ajuta în deplasarea de la Erevan. Burleanu l-a luat în Armenia, iar România a câștigat cu 5-0 meciul pregătit de Stoichiță. Mă rog, statisticile consemnează că partida a fost pregătită de Daum. După aia, Stoichiță a ajuns director tehnic al FRF, a spoiit comisiile instituției cu pozele umblătoare ale unor foști internaționali măhniți, în fine, și-a făcut treaba. Iar rezultatele sunt ca o conversație cu Stoichiță. Adică plăcute, lejere și depășesc condiția conducerii administrative a FRF. ■

NATIONAL

Cotidian fondat în 1997

Anul XXII • Nr. 6199 • MARȚI, 16 OCTOMBRIE 2018 • 2 LEI www.national.ro

Strania vizită a lui Iohannis în Italia

Se bate atât de tare monedă pe vizita lui Klaus Iohannis în Italia încât încep să mă gândesc și la ce rămâne nevăzut în spatele ei. Nu mă simt obligat în vreun fel să iau de bune vorbele pompoase care, prin ziare sau la știri, dau momentului dimensiuni ce mie mi se par cam exagerate. Este primul președinte român care, după 45 de ani, vizitează Italia, și se spune încă de la început, ca un fel de luare aminte. Bine, și? Modifică asta cu ceva opinia românilor care nu-l agreează pe Iohannis? Va trăi mai bine diaspora noastră din Italia, în timpul și după efectuarea vizitei?

paginile 4-5

PE EL ÎL VREA KLAUS PREMIER!

EXCLUSIV

PAG. 2-3

Dăncilă cotrobăie în vistierile Orientului

Fiecare cu preocupările lui, că așa-i în democrație, poți să spui orice, faci doar ce-ți convine și te plimbi pe unde ai chef. Chef sau interes, după caz, domnul președinte știe mai bine cum e cu voturile Diasporei, amanta pe care o tot curtează, dar mai degrabă trădează. În timp ce-și exercită libertățile garantate de Constituție, ignorând, însă, rigorile și mai ales menirea funcției, profu' de la Cotroceni așteaptă derularea unui nou episod din serialul „Ce gafe a mai făcut Victoria noastră”.

pagina 8-9

Carmen Dan caută secretar de stat!

PAG. 3

Tudorel Toader, lovitură în plex pentru „macoviști”

PAG. 6

Arrivederci, Angela Merkel!

PAG. 8-9

Poza zilei

Surorile Gabor, două fete care știu scurătura din Moldova spre America

1€ ➔ 4.6663 lei
1\$ ➔ 4.0270 lei
1CHF ➔ 4.0863 lei

Bitcoin BTC ➔

\$ 6.642

Ripple XRP ➔

\$ 0,4440

Ethereum ETH ➔

\$ 212,14

OAMENI ȘI ISTORIE DE CENTENAR Alexandru Vaida-Voevod. Glasul

"Națiunea română din Ungaria și Ardeal dorește să facă astăzi uz de acest drept (n.n. fiecare națiune poate dispune, hotărî singură și liber soarta ei) și, în consecință, reclamă și pentru ea dreptul, ca liberă de orice înrăurire străină, să hotărască singură așezarea ei printre națiunile libere". Este o frântură din fulminant discurs ținut de Alexandru Vaida-Voevod, pe 18 octombrie 1918, în plenul Parlamentului de la Budapesta, într-una dintre cele mai răsunătoare și curajoase intervenții din istoria poporului român. Om politic, medic, publicist, unul dintre liderii marcanți ai Partidului Național Român din Transilvania, apoi al PNT-ului din perioada interbelică.

Dincolo de alte succese sau erori politice, dincolo de imaginea compromisă în timpul regimului autoritar al lui Carol al II-lea, Alexandru Vaida-Voevod va rămâne în istorie drept un om-cheie întru înfăptuirea Marii Uniri. Acest deputat român, cu studii și prietenii influenți la Viena, este cel care a deschis dacă nu drumul măcar glasul către realizarea importantului act de la 1918. Adevărat că demersul n-a fost întâmplător. Vaida-Voevod fusese cel însărcinat de către Comitetul Executiv al Partidului Național Român, încă de pe 12 octombrie, la Oradea, să dea citirea rezoluției respective în Camera ungurească. Însă, trebuie evidențiat că omul politic transilvănean - un

aprig apărător până atunci al drepturilor naționale ale românilor din Ardeal - a avut mult curaj să-și ducă misiunea la bun sfârșit, în condițiile în care gestul său putea fi tratat ca pe o mare sfidare, chiar și în acel context aparent favorabil. Pe 1 Decembrie 1918, Alexandru Vaida-Voevod a participat la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, împlinind alături de cei 1228 de delegați aleși ai românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească visul nostru milenar: Unirea cea Mare. Ales ministru fără portofoliu din partea Consiliului Dirigent al Transilvaniei, în guvernul Ion I.C. Brătianu, apoi în cel al generalului Arthur Văitoianu, Vaida-Voevod va participa

la Conferința de Pace de la Paris din 1919-1920. Totodată, la vârsta de 47 de ani, va deveni întâiul prim-ministru al României Mari (vor exista patru guverne Vaida), într-un cabinet în care se vor mai regăsi câțiva promotori importanți ai Reîntregirii, precum Aurel Vlad, Mihai Popovici, Ion Pelivan, Traian Moșoiu, Ion Mihalache, Ion C. Inculeț, Pantelimon Halippa, Ion Nistor sau Ștefan Cicio Pop. ■

Material realizat în cadrul "București-Centenar" - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București prin Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic